

Ἐν Κερκύρα τῇ 17 Ἰουλίου 1891.

ΟΙ ΕΥΠΟΛΥΤΟΙ

ΖΗΤΩ Ο Κ. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Φίλτατε Σιὸρ Μίκιο, πρώην Δήμαρχε.

Ἐπειδὴ εἶσαι πολὺ συμπαθητικὸς καθὼς τὸ λέει ἡ ψευτέρα «Ἀλήθεια», σὲ ἀγαπῶ πολὺ καὶ γι' αὐτὸ θὰ σοῦ δώσω μία συμβουλὴ γιὰ τὸ καλὸ σου. Γύριστο μὲ τὸ πόπο: Αὐτὸ εἶναι τὸ καλλίτερον ἀπ' ὅλα. Νὰ φαῖς καὶ μία φορὰ ἔξυπνος τὸ γινώσκεις ποῦ δὲ θὰ πιτύχῃς τὸ λοιπὸν ἐσὺ σὰν ἔξυπνος ποῦ εἶσαι, γιὰ τὰ σώσεις τὴ φιλοτιμίαν σου, τσάκισε τὴ κάρπη σου, γένοι οὐδέτερος ὅπως ἐχθὲς ἦταρ ὁ Πολυλάς καὶ σήμερον δὲν εἶναι, κ' ἔλα μὲ μᾶς νὰ φωνάξῃς: "Ὁβερ. Αὐτὸ θὰ σὲ σώσει. Ἀλλὰ ποῦ ἀκούς ἐσὺ ταῖς συμβουλαῖς τῶν εἰλικρινῶν φίλων σου, ὁποῦ σὲ συμπαθοῦν. Γιατὶ, ἔστω ποῦ ἐπέτυχες Δήμαρχος, ὁποῦ εἶναι ἀδύνατον, μ' αὐτὸ τί ἔχαμες, ἔπειτα ἀπὸ 2-3 μῆνες ἢ Κυβέρνησις, ποῦ σ' ἔχει στὸ ἑμῆτι, θὰ σὲ πάψῃ ἢ, ἂν δὲ σὲ πάψῃ, θὰ σοῦ κάμῃ τόσας προσβολαῖς, ποῦ θὰ σὲ ἀναγκάσῃ νὰ παραιτηθῇς. Καμμία δουλειὰ σου δὲ θὰ γίνεταί· θὰ βρῖσκης ἀντίστασιν καὶ ἀρνήσιν εἰς ὅλα· εἰς ὅλα θὰ τὰ βρῖσκεις μπαστούρια, καὶ θὰ κάθῃσαι στὸ Δημαρχεῖο νὰ χάφῃς μύγας, χωρὶς δουλειά. Δὲ καταλαβαίνεις, ἀμ ποῦ νὰ τὸ καταλάβῃς ἐσὺ, ὅτι ὁ Δελιγιάννης πολεμᾷ τρομερὰ τὸν ἀδρεφό σου, γιατί ὁ ἀδρεφός σου τὸν ὑβρίζει. Τὸ λοιπὸν, ἂν ἀγαπᾷς τὸ τόπο καὶ τοὺς πατριότεις σου καὶ τὸ ἀπόδειξες μάλιστα ὅταν ἀφῇς νὰ κοπῇ ὁ μακαρίτης ὁ Μποράτης ποῦ ἔφριξε ὅλη ἡ Κέρκυρα ὅτι ἔφερε τὴ λαιμημοτόμο, καὶ ὅταν ἡ δόστυχη γραῖα μάνα τοῦ Μποράτη γονατιστὴ ἐπαράδερνε εἰς τὰ πόδια τῆς Ὑπουργίας Θεοτόκῃ αὐτῇ τῆς ἀπεκρίθη: ὅτι καλὰ κάνουν τοῦ γιοῦ τῆς διότι ἔχει γλῶσσαν καὶ θέλει νὰ γίνῃ κανένα καλὸ, ἀφῇσαι τῇ Δημαρχίᾳ νὰ πᾶς σ' ἄλλα χεῖρα. Καὶ ἐπειδὴ, μὲ ὅλο τὸ πόλεμον τοῦ ἀδρεφοῦ σου, καθὼς καὶ τοῦ Σιὸρ Γιάκουμου, (ὡς τὸν ἀναφέρουμε κι' αὐτότε γιὰ ψυχικόν), ὁ Βασιλάκης θὰ σὲ παράσῃ χίλιους ψή-

φους, καμώσου ὅτι ἔγειρες καὶ σὺ "Ὁβερ, καὶ ἔτσι σὺ θὰ ἔσαι. Ἀκούε ἐμὲ καὶ ὄχι τὸν ἀδρεφό σου.

Γύριστο Σιὸρ Μίκιο μου, καὶ γύριστο μὲ τρόπο
Κι' ἔτσι δὲ θὰ σοῦ χρειασθῇ τοῦ Γκίρη τὸ σιρόπο.

Εὐπόλυτος ποῦ σ' ἀγαπᾷ
καὶ τὸ καλὸ σου μελετᾷ.

Καὶ πάλι πρὸς τὸ Σιὸρ Γιάκουμο.

"Ἴδα στὸν ὕπνο μου καὶ στ' ὄνειρό μου
"Ὅτι δὲ μῶστειλες ἐπιστολή.

Σοῦ ἔστειλα καὶ ἄλλο γράμμα, ἀλλὰ ἀπάντητίσου δὲν ἔλαβα. Ποῦ ἐσὺ ὁ ἀριστοκράτης καταδέχεσαι νὰ ἀπαντήσῃς σ' ἐμὲ τὸ εὐπόλυτο. Σὲ ξέρουμε πλεόν. Μᾶς γράφεις στὸ Φερραῖο ἄραις, μάραις, κουταμάραις, καὶ ἐπιστολαῖς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Μὰ ὅσα εἰς τὸ Ῥήγα βάνεις, στὸ νερὸ μιὰ τρύπα κάνεις. Ἦθελα, καὶ μὲνε, νὰ σοῦ γράψω πολλὰ π. χ. Νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς γιατί, ἀφοῦ καθὼς ἐσὺ λὲς, καὶ κάνεις δὲν τὸ πιστεύει, ὁ Γεννάδιος ἔβρισε τὴν Ἐφτάνησο, δὲν ἐσηκώθη κανένας ἄλλος Ἐφτανήσιος στὸ ποδάρι νὰ χαλάσῃ κόσμον, παρὰ μόνος εὐρέθη-κες ἐσύ; Τάχα μου ἐσὺ εἶσαι πλὴν ἔξυπνος καὶ πλὴν πατριώτης ἀπὸ τοῦ ἄλλου; Γιατὶ στὴ τρομερῇ, τῇ φιλιλεύθερῃ Κεφαλλονίᾳ, στὴν αἰσθηματικῇ Ζάκυνθο κ.λ.π. δὲν βρέθηκε κανεὶς νὰ μιλήσῃ κατὰ τοῦ Δελιγιάννη γιὰ τὸ Γεννάδιο; Τὸ λοιπὸν πᾶ νὰ πῇ ὅτι ἐσὺ προσβάλλεις τὴν Ἐφτάνησο, καὶ ὄχι ὁ Γεννάδιος, νομίζοντας ὅτι ἐσὺ μόνος ἔχεις μυαλὸ καὶ καρδιά, καὶ ὅλοι εἰ ἄλλοι Ἐφτανήσιοι εἶναι βλάκες καὶ ἀφιλότιμοι. Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ἤθελα νὰ σοῦ γράψω, ἀλλὰ ἀφοῦ ἐσὺ δὲν καταδέχεσαι νὰ ἀπαντήσῃς, δὲν καταδεχομαι καὶ γὼ νὰ σοῦ γράψω. Ἰσίοι δὲν εἴμαστε;

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ
Γέροντας Μαντουκιώτης
παλιὸς φίλος σου.

Ὁ Σιὼρ Γεῖκουμος, ἀποτεινόμενος στοὺς ἀρχαίους εἰλικρινεῖς φίλους του, τοὺς λέγει νὰ ψηφίσουν τὸ Μίκιο Θεοτόκη, καὶ ὄχι τὸ Βασιλάκη. Πές το ντὲ, διάολε, τώρα τόσο καιρὸ τὸ κοιλοπονᾷς. Πέστο παστρικά. Ἀλλὰ, καὶ μὲνε, κρῖμα στὴ πονηριά σου. Ἀμ δὲν τὸ γύρισες μὲ τρόπο. Προχθὲς ἐκήρυχνες ὅτι εἶσαι οὐδέτερος, σήμερα κηρύχνεις ὅτι εἶσαι Θεοτοκιστὴς. Μὲ γυιά σου καὶ μὲ χαρά σου. Δὲ μᾶς σκοτίζει αὐτὴ ἡ δουλειά; τάχατες μᾶς τῶπες αὐτὸ, γιὰ νὰ μᾶς φοβίσῃς; Δὲ φοβούμεστε τὰ πτώματα. Μᾶς ἔκαμες χάρι ποῦ μᾶς ἐφυγες. Μόνον ἐπιθυμοῦσα νὰ μοῦ πῆς ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι εἰλικρινεῖς φίλοι σου; ποῦ σῶμειναν; τάχατες ἐννοεῖς τὴν κολώναις τοῦ Παναγῆ, ἢ τὰ δένδρα τῆς σπιανάδας; Ἡ μήπως θεωρεῖς ἀρχαίους εἰλικρινεῖς φίλους σου ταῖς ἀρχαιότηταις τοῦ Βαρούχα καὶ τῆς μούμιαις τοῦ πλαγινοῦ Ἑβραίου, ταῖς ὁποῖαις μέρα νύχτα τυττάζεις ἀπὸ τὸ σκαμνὶ τοῦ καφεναείου; Καὶ μὲνε δὲ ταλαβαίνεις ὅπου ἐφέτο ἔσκαφες βαθειά, πολὺ βαθειά, λάκκου σου; Ὁ Θεὸς σχωρὲς σοῖς. Ἡ ἁμαρτία τῶν Ἑβραίων θὰ σὲ φάῃ. Θυμήτου το.

Ο ΗΡΩΑΣ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥΡΣΙΟΥ.

Καὶ τὰ πουλιὰ τὸ λένε κάτω ὅτ' ἀέμματα,
Ὅτ' εἶσαι Δὸν Κισσῶτος δὲν εἶναι ψέμματα.

Κύριε Συντάχτη τῶν Ευπόλυτων,

Φαίνεται ποῦ οἱ Θεοτοκιστὰδες σὲ συμβούλιο ποῦ κάμαν ἀποφασίσαν καὶ ἐστείλανε, σὰ νὰ ποῦμε ἱεραποστόλους, εἰς τὴν Πεντάχωρο τ' Ἀλευκιοῦ, τὰ παλληκάρια τους, Σπύρο Μπρωάκο καὶ Νικάκη, γιὰ νὰ κηρύξουνε τὸ Τρικουπικὸ λόγο, καὶ ὑποστηρίξουνε τὸ Θεοτοκιστὴ Καλογερόπουλο. Ἦρθαν λοιπὸν ἐδῶ, καὶ ἀνεβήκανε ἀπάνω σὲ δύο πάγκους νὰ ῥητορέψουν, καὶ νὰ λένε ὅτι ὁ Θεοτόκης θὰ κάμῃ στ' Ἀλευκί. Ἐπαρχεῖο, ἀγροτικὴ τράπεζα, σιδηρόδρομο, Γυμνάσιο καὶ πολλὰ ἄλλα καλὰ. Αὐτὰ ἄμα ἄκουσαν οἱ ἐξυπνοὶ καὶ φιλελεύθεροὶ Πενταχωρίταις, σοῦ βάνουν τὴν σφουριξαίς τοὺς δύο καλοὺς σου ῥήτορες, τοῦ καταβάζουν ἀπὸ τοῦ πάγκους, καὶ τοῦ ἐξάτρεχαν μὲ γιοῦχα καὶ λιθοβολισμό ἄθεο εἰς μακρυνὴ ἀπρόστασι, ὅτε ἐπὶ τέλους τὰ δύο παλληκάρια ἀπέκαμαν ἀπὸ τὸ καταδιωγμὸ τῆς τρεχάλας καὶ τὸ λιθοβολισμό καὶ ἔπεσαν στὴ γῆ λιπόθυμοι καὶ σχεδὸν ξεψυχημένοι. Αὐτὴ ἡ κωμωδία μοῦ ἐνθυμίζει τὸ Δὸν Κισσῶτη καὶ τὸν ὑπαπιστὴ τοῦ Σάντζο-Πάντζα, οἱ ὁποῖοι, ἐν ᾧ ἠθέλησαν νὰ κάμουν μιὰ φορὰ παρατηρήσεις σὲ κάτι ἀγωγιάταις, γιὰτὶ ἔδερναν τοὺς ἀπειθεῖς καὶ ὀκνηροὺς γαῖδαρους των, ἔφαγαν κάτι πλακιάς, ὥστε ἔπεσαν ἐπὶ τέλους στὴ γῆς λιγοθυμημένοι καὶ μισοπεθαμένοι. Ὅποια ὁμοιότης ἀνθρώπων καὶ συμβάντων! Μόνον ἡ ὠραία Ντουλτσινέα ἔλειπε στοὺς δύο ἥρωες τῆς Πεντάχωρου, γιὰ νὰ γίνῃ σωστὴ ἡ σύγκρισις. Ἀλλὰ ἡ Ντουλτσινέα ἀγελάδα τῶν ῥουσφετίων ἐγκατέλειψαν, οἴμοι! διὰ παντὸς τὰ παλληκάρια τῶν Θεοτοκιστῶν, τὰ ὁποῖα ἠκούσθησαν ψάλλοντα, ἀναχωροῦντα ντροπιασμένα ἀπὸ τὴν Λευκίμμη εἰς ντουέττο μινὸρε, τὸ ἐξῆς περιπαθὲς τραγοῦδι:

«Ἐπὶ τὸν ποταμὸν τῆς Λευκίμμης, ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ ἐκλάσσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιῶν, Τρικουπικῆς ἐξουσίας καὶ τῶν παχειῶν ῥουσφετίων. Φοῦιτ Τρικουπῆς, ρουίσσимоις νοι. Fuit Tricoupis. fuissimus noi. Sic transit gloria Theotochi.

Λευκίμμη 1. Ιουλίου 1891

Πενταχωρίτης

— Πρὸς τοὺς Κυρίους Κάρτερ καὶ Νικολόση, σχίσαντες προχθὲς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Εἰδήσεων»:

Σὰς χρειάζονται πολλὰ, ἀπ' αὐτὰ, γιὰ τὰ μούτρα σας; Ξεῦρετε, βρε, ἀπὸ ποῦ καὶ πῶς κατ'άγεται ἡ γκούφια σας;

— Πρὸς τὸν σδυμένο καὶ σκουριασμένο Διογένηιο «Λύχνο» τῶν Θεοτοκιστῶν:

«Μανώλη τ' ἄρματά σου δὲ μπιάνουνε φωτιά,
Σοῦ λείπει τὸ μπαρούτη, τὰ σκάγια κι' ἐλθά.»

— Ἐξεκαρδιστήκαμε στὰ γέλοια ὅταν ἐδιαβάσαμε τὴν ψευτρά «Ἀλήθειαν» τῆς φοβεραῖς κουταμάραις ποῦ ὁ γνωστός ἱεραπόστολος συντάκτης της λείει γιὰ νὰ ἐπαινέσῃ, ἢ μᾶλλον γιὰ νὰ εἰρωνευθῇ τὸν Δήμαρχο Γ. Θεοτόκη. Ἀμ, καὶ μὲνε Θεοτόκη, ἀφοῦ ἔχεις τέτοιους φίλους τί τοῦ θέλεις τοὺς ἐχθρούς; Ἐπειδὴ δὲν εἴξερε τί νὰ πῇ γιὰ τὸ προκομμένο Δήμαρχο, ἔμασε ὁ ἀθεόφοβος ὅλα τὰ ἐπίθετα ποῦ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος δίνει στὸ Χριστὸ, καὶ τὰ ἀπέδωκε αὐτὸς στὸ Μίκιο Θεοτόκη. Ντροπὴ σου, μωρὲ, ἀφοῦ κάνεις καὶ τὸν ἱεραπόστολο. Γιὰ ἰδέτε καὶ μὲ τὴν ἐξυπνάδα ἀρχίζει τὸ ἄρθρο του:

«Ὁ Μίκιος Θεοτόκης εἶναι τόσο συμπαθητικὸς, ποῦ κάνεις δὲν εἶναι στὴ Κέρκυρα, ἀπὸ τὸ πλιὸ μικρὸ καὶ ἁθῶο παιδί μέχρι τοῦ πλιὸ παραλελυμένου γέροντα, ὁ ὁποῖος νὰ μὴν ἤλθε ὅπως ὅποτε σὲ σχέσει καὶ ἐπαρῇ μὲ αὐτόν; Ἀμ δὲν ντρέπεται καὶ μὲνε νὰ γράφῃς τέτοια πράγματα (!)

ΕΠΙΣΗΜΗ ΔΗΛΩΣΙ

ΤΩΝ ΕΥΠΟΛΥΤΩΝ

Οἱ Θεοτοκιστὰδες, ποῦ ἐσταθήκανε πάντοτε αἰσχροὶ ὑβριστὰι τοῦ Κερκυραϊκοῦ Λαοῦ καὶ τὸν ὀνομάσανε καὶ τὸν ὀνομάζουν: Κουτό, φαῦλο, κακούργο, ὡς καὶ Ευπόλυτο, καὶ πουλημένο: Λένε τὸ λοιπὸν αὐτοὶ οἱ ἀχρεῖοι ὅτι εἰς αὐτὴ τὴν ἐκλογὴ ἐμεῖς πουλιώμαστε γιὰ δέκα φράγκα, καὶ ὅτι ἐπομένως ὁ καθένας μας ἀξίζει δέκα φράγκα. Τί νὰ σᾶς ἀπαντήσῃ κάνεις σ'αὐταῖς τῆς ἁτιμαῖς ψευταῖς σας, ποῦ ὅτι βρισιὰ καὶ σᾶς δώσῃ κάνεις δὲ σᾶς πλερώνει. Μωρὲ δὲ καταλαβαίνεις ποῦ ὅλα τὰ μιλλιούνια σας ἂν βάλλετε, δὲ θὰ κατορθώσετε νὰ ἀγοράσετε, ἢ καλλίτερα νὰ γυρίσετε, οὔτε ἓναν Ευπόλυτον. Οἱ Ευπόλυτοι ἔχουνε γυμνά τὰ ποδάρια ἄλλὰ γεμάτη τὴν καρδιά καὶ τὸ μυαλό, εἰς ἑσᾶς συβαίνει τὸ ἐναντίο. Ἐχτές τὸ βράδυ ὅπου σὲ μιὰ στιγμὴ ἐμαζωχθήκαμε περισσότεροι ἀπὸ χίλιους καὶ ἐκάμαμε πρόχειρη, ζωερὴ καὶ περίφανη διαδήλωσι γιὰ τὸν ἀγαπητὸ μας Λαϊκὸ ὑποψήφιο Βασιλάκη, ἀπαντήσαμε ἀρκετὰ εἰς ταῖς αἰσχροῖς ψευταῖς σας. Σὰς ἀπαντοῦμε γιὰ τελευταία φορὰ ὅτι δὲν ἔχομεν χρειαν σᾶς καὶ τὰ χρήματά σας. Καὶ στὴν ἐκλογὴ θὰ σᾶς ἀποδείξωμε ποῖοι εἶναι οἱ Ευπόλυτοι.

ὑπογραμμένοι ὅλοι οἱ

ΕΥΠΟΛΥΤΟΙ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Τύποις Ν. ΠΕΤΣΑΔΗ.